

**[Kurt Hansen.]**

noget, formandsinitiativet har patent på, det er der også en lang række arbejdspladser der har lavet. Det, formandsinitiativet har gjort, er vel, at det har samlet de progressive forslag op og har ført dem frem som en helhed. Der var noget med, at man skulle have 35 øre pr. point, pristallet steg. Det mener vi også må have sammenhæng med punkt 3 her.

Vi er også helt enige i, at kontrakten på de 58 kampfly skal annulleres.

I forbindelse med punkt 5 skal jeg lade være usagt, om det lige er de rigtige tal, der er optrykt i forbindelse med boligstørrelserne her. Her er det igen principperne, det drejer sig om.

Når vi kommer til punkt 6, løber vi jo ind i nogle diskussioner VS og DKP indbyrdes. Vi er i hvert fald ikke enige i, at vi skal have denne Storebæltsbro, og vi er ikke enige i, at vi skal have denne undergrundsbane i København. Det har vi argumenteret for mange gange, det er der hverken tid eller mulighed for at trække frem på den korte tid her. Vi er derimod enige i, at der skal udbygges rensningsanlæg og andre ting, som kunne være vigtige og rigtige at bygge, og som er i arbejderklassens og lønarbejdernes interesse. Når man har diskuteret Storebæltsbro og diskuteret en københavnsk undergrundsbane, så er det for snævert, som så mange partier har gjort, at sige: her har vi nogle penge, som skal bruges til et specielt anlægsarbejde. De kan udmærket bruges til en række andre arbejder, som jeg også har nævnt, når vi har diskuteret Storebæltsbro og undergrundsbanen i København. De kan udmærket bruges til at lave endnu flere boliger, de kan udmærket bruges til anlæg af parker og forskellige former for anlægsarbejder, som decideret er i arbejderklassens og lønarbejdernes interesse, hvad vi bestemt ikke mener hverken undergrundsbanen eller Storebæltsbroen vil være.

DKPs punkt 7 om ansættelsesstoppet og personalenormeringerne inden for det offentlige i sundheds- og undervisningsvæsenet, som skal føres tilbage på det niveau, det var i 1973-74, er vi helt enige i, men vi mener også, der er en række andre områder inden for det offentlige, hvor der er sket katastrofale nedskæringer i de seneste par år. Det må der naturligvis også rådes bod på. Her tænker jeg på sådan et vigtigt område som fængselsvæsenet, post- og telegrafvæsenet og andre lignende områder.

Folkepensionsalderen skal nedsættes, siges

der i punkt 8. Det er vi enige i. Der må også føres nogle drøftelser om den måde, arbejderne knokler på ude på virksomhederne og bliver slidt ned meget, meget hurtigt i en ung alder. Det er klart, at man kan løse nogle problemer ved at nedsætte folkepensionsalderen, men derved er ikke alle problemer om nedslidning af arbejdskraften løst. Det beskylder jeg heller ikke DKP for at mene med dette forslag. Jeg mener blot, at disse to ting er så sammenhængende elementer, at man ikke kan undgå at nævne dem sammenhængende.

I forbindelse med punkt 9, det sidste punkt, skal jeg bare sige, at vi har ikke fået gennemdiskuteret godt nok, hvad der ligger i alle dets konsekvenser, og hvad det måtte give af fordele og ulemper. Det vil vi vende tilbage til ved en senere lejlighed. Vi skal nok komme med nogle mere præcise bud på, hvad vi mener om den regulering af udenrigshandelen, som DKP har foreslået her.

Nu har jeg vistnok brugt lidt over min tid.

**Ordføreren for forslagsstillerne (Knud Jespersen) (DKP):**

Jeg føler trang til at udtrykke taknemlighed på to områder. For det første til økonomiministeren, som dog har fattet en del af alvoren i situationen. Økonomiministeren holdt en meget smuk tale, hvor han søgte at gennemgå de forskellige områder. Det var en tale, så man troede, økonomiministeren svømmede i penge. Han sagde: situationen er alvorlig, men hvad skulle man gøre? Jeg citerer forhåbentlig helt korrekt: »Man kunne bringe sig i den situation, som man har i Storbritannien og i Italien.«

Ja men hr. økonomiminister, det er jo netop det, I har gjort med Danmark. Alt det, I beskylder os for at gøre – det gælder ikke økonomiministeren, men hr. Auken og hr. Wamberg – i en overordentlig hoven tone, som kræver større begavelser end de nævnte, en hoven tone, som de to ikke helt kan leve op til rent intellektmæssigt. Jeg forstod, det var en slags sygdomsbillede af en ny koalition: hvis der var to, der stod sammen, så var det hr. Wamberg og hr. Auken. Det skal jeg erindre mig senere.

Økonomiministerens videre bemærkninger gik på alle de foreslåede udgifter; ministeren ville gerne have nogle beregninger. Ja, det kunne man jo godt have fået, hvis man ville behandle det sagligt. Jeg forstår meget vel, hvad det er, man vil. Man vil prøve at forklare,